



DE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE

Verbroedering der Belgische Ontmijners



REDACTIE

PIEREUSE
Steenweg op Vorst, 284
1060 BRUSSEL
Telefoon : (02) 537.29.21

Vijf en dertigste jaardag — Nr 1

MAART 1981

LATEN WIJ BELG BLIJVEN

Het is zeker niet met de bedoeling de lezers van dit bulletin te schande te maken dat we er hier aan herinneren dat onze voorouders anderhalve eeuw geleden een vaderland gesticht hebben waarvan de naam, BELGIE, beroemd werd.

In eenzelfde geest van vaderlandsliefde, met de wil zich verdienstelijk te maken en zich op te offeren voor haar verdediging, of ze nu inwoners zijn van het Noorden of het Zuiden, kwamen ze in opstand om zich te bevrijden van het vreemde juk om vervolgens het hoofd te bieden aan gewapende aanvallen van buitenuit.

U allen, Belgen van de twintigste eeuw, hebt dit voorbeeld gevolgd, allen op dezelfde wijze, met dezelfde ingesteldheid en zonder protesteren, en u hebt daarbij het bewijs geleverd van uw goede bedoelingen, van uw goede wil en van een ideale samenhangigheid tegenover de gemeenschappelijke gevaren. Is het in dit verband nodig te herinneren aan de pijnlijke gebeurtenissen: de wereldoorlogen van 1914-1918 en 1940-1945. In deze moeilijke en wrede omstandigheden hebt u het bewijs geleverd van een perfecte broederschap, zonder enige tegenstelling te laten blijken wat betreft de taalgemeenschappen, de klasse of de partij, weze het nu op politiek, sociaal of economisch vlak. Aan de oevers van de IJzer en de Leie, hebt u in heldhaftige gevechten het bewijs geleverd van dezelfde geestdrift om de eenheid van het vaderland te behouden en het terug onverdeelbaar te maken.

Gedurende verschillende jaren na deze verschrikkelijke conflicten en zelfs nu nog hebt u, Ontmijners, de bodem gezuiverd van oorlogsresten, zowel in Vlaanderen als in Wallonië en u hebt het bewijs geleverd van broederschap en van eensgezindheid door u bloot te stellen aan de verraderlijke gevaren van mijnenvelden, hinderlagen en alle niet-ontplofte springtuigen.

Nu naast andere gevaren, de internationale situatie zich voordoet (utopie van enkele verlichte geesten die onenigheid zaaien tussen de mensen), nu moet u, Vrienden Ontmijners, Vlamingen, Walen en Brusselaars, verenigd in dezelfde en enige Verbroedering die in haar verwezelijkingen schittert door een absolute samenhangigheid, uw stem laten horen tegen het defaitisme dat slechts voordeel kan opleveren aan enkele dwazen die niet bezorgd zijn om de toekomst van hun land.

Verhef uw stem, samen met alle oudstrijders die zich verenigd voelen door dezelfde herinneringen, om te zeggen dat u België één wil houden en roep uit, zoals anderen het reeds gedaan hebben, dat Vlaming en Waal slechts voornamen zijn en dat Belg de familienaam is.

Mogen alle burgers het voorbeeld van de V.O.V. volgen, dat slechts BELGEN kent zonder onderscheid van taal, partij of opinie.

J. VAN DE RYDT
Erevoorzitter van de
Verbroedering van de Ontmijners

ONZE ALGEMENE VERGADERING OP 24 MEI 1981 TE HEVERLEE

KWARTIER Cdt de HEMPTINNE

Volgend programma werd opgesteld voor die dag :

- 10.30 Hr — Opening Algemene Vergadering;
- 12.00 Hr — Aperitief;
- 13.00 Hr : Koud buffet;
- 14.00 Hr : Bezoek aan DOVO
 - a) Film over de aktuele DOVO (± 20 min)
 - b) Bezoek aan : klaslokalen, Museum, Verkenningsterrein
- 17.00 Hr : Einde bezoek.

De bar DOVO blijft ter beschikking van de dorstigen.

Dagorde van de Algemene Vergadering

Ze zal slechts bestaan uit een academische zitting, voorgezeten door de H. GEORGE, Nationale Voorzitter, omringd door de leden van de Beheerraad.

- Toespraak door de Voorzitter
- Statutaire verkiezingen
- Verslag van de Schatbewaarder
- Vastelling van de bijdrage voor 1982
- Verslag door de commissarissen-Toezichters
- Goedkeuring van de begroting voor 1980
- Ontlasting te geven aan de Beheerders
- Allerlei

Statutaire verkiezingen

De hiernavermelde beheerders zijn uittreden en herkiesbaar : de Heren CHOUFFART, DEBRAS, GRANDFILS, HEUCHON, LINDEN, PRIGNON, RAMPENBERG.

Commissarissen : de Heeren GOOSSENS — VERVENNE

Mandaten blijven toe te kennen : een afgevaardigde voor de Sekties Oost-Vlaanderen — DAS.

Volgens artikel 23 van de Statuten moeten de kandidaturen, aan de Nationale Voorzitter voorgesteld zijn, een maand voor de Algemene Vergadering.

Na afloop van de vergadering kunnen de deelnemers in dezelfde zaal een eetmaal krijgen, tegen de prijs van 300 Fr (dranken en dienst inbegrepen).

Zij, die zulks wensen, worden verzocht zich zo haast mogelijk in verbinding te stellen met hun afdelingsvoorzitter. Deze laatste zal de lijst der deelnemers aan het maal uiterlijk op 15 april overmaken aan de Schatbewaarder.

Zoals naar gewoonte zullen de vervoerkosten per trein of per autocar terugbetaald worden aan de leden, die hun bijdrage betaalden, alsook de weduwen en de wezen.

We hopen dat, al de ontmijners zo talrijk en zo geestdriftig mogelijk aanwezig zijn.

BALANS 1981

ONTVANGSTEN		UITGAVEN	
INTERESTEN	37.400	BEHEER	11.733
BIJDRAGEN 80		BIJDRAGE UFAC	20.573
DAS	16.850	BULLETIN	16.657
BRABANT	4.325	VERPLAATSING	
WEST VLAANDEREN	9.900	ALGEM. VERGADERINGEN	3.940
ANTW.-LIMBURG	3.000	STAVELOT	37.989
OOST VLAANDEREN	6.500	ALLERLEI BEHEERRAAD	4.251
LUIK	12.100		46.180
HENEGOUW	11.350	OVERLIJDENS	8.080
	64.025	ALLERLEI	
ALLERLEI		DEELNEMING OP PLECHTIGHEDEN	1.750
GELDINZAMELING S ^e		ALLERLEI (JUWELEN)	1.130
OOST-VLAANDEREN	5.000		2.880
ALLERLEI - ONBEKEND	600	KREDIET SALDO	920
	5.600		
	107.025		
KREDIETOP 31.12.79		KREDIET OP 31.12.80	
PCR 3	39.438	PCR	34.029
BANK	6.966	BANK	13.295
KREDIET SALDO	920		47.324
	47.324		

35 Jaar later

De hieronder volgende lijnen zijn in 't bijzonder bestemd voor U, de oudgedienden. Het betreft een tussenkomst onder de vele andere, lukraak geput uit de verzameling die met de tijd steeds maar aangroeit. Deze lijnen werden neergepend om bij U herinneringen op te roepen en opdat U er de verrechtvaardiging zou in terugvinden voor de inspanningen die U zich nog getroost voor deze jongeren die U volgen en trachten Uw tradities hoog te houden.

Een weekdag zoals vele andere! om precies te zijn een dinsdag. De ploegen — een vernielingsploeg en twee ruimingsploegen — zijn reeds enkele uren vertrokken; het is 14 Hr 30. Een alarmkreet vanwege de Rijkswacht van BERINGEN. Een BOM! en dit in de inrichting van de koolmijn van en te BERINGEN. Het personeel tewerkgesteld in de onmiddellijke nabijheid werd reeds geëvacueerd door de directeur van de bovengrondse afdeling, maar ... heel dit deel van de instelling, de houtstapelplaats, is lamgelegd. Het is in elk geval dringend vermits men vermoedt dat het om een bom gaat — dat hoef ik U niet te herinneren.

Er wordt beroep gedaan op de ploeg met permanentie: om 14 Hr 40 rijdt de jeep met flikkerende blauwe lamp en huilende sirene voorbij het wachtlokaal. Deze sirene is fantastisch, zij laat ons toe de (zekere) opstoppen te vermijden maar op de baan... huilt ze sneller dan dat de motor draait en daar wij er genoeg van krijgen op de smalende gezichten van de ons voorbysuizende bestuurders te kijken, hebben wij haar geluid maar stilgelegd.

15 Hr 35: We zijn aangekomen. De Rijkswacht wachtte ons op en de directeur van de bovengrondse afdeling bekwam maar niet van zijn verbazing: ze zijn reeds hier! Snelle verkenning ter plaatse. Het betreft wel degelijk een bom, een engelse, een GP van 250 lbs, een springstofbom dus. Al het overbodige personeel op afstand! Wij blijven alleen achter om de pistol te kuisen en te vereenzelvigen. Er is er maar één: Wat een geluk! De neus is afgesloten met een stop en wij moeten ons enkel zorgen maken om de staarpistol. Na menige voorzichtige borstelstreken laat de pistol zich uiteindelijk kennen: Nr 30.

Deze pistol waarvan het bijzonder gevaar besloten ligt in zijn spitse slagpin en zijn gevoelig slaghoedje is over het algemeen gemakkelijk uit te schroeven. Ongelukkig, niet-tegenstaande wij ditmaal nog eens de degelijkheid van het britse materiaal konden vaststellen — zowel de koperlegering als het kleur (groene keel), komen wij tot een onaangename vaststelling: het lichaam van de pistol is gebarsten, waarschijnlijk door de schok en wij zullen het moeilijk

hebben om ons gereedschap op te stellen. En... na twee mislukte pogingen om op afstand af te schroeven, met als enig resultaat dat het pistollichaam zich verder opende, moeten wij ons gewonnen geven. Wij zullen nooit de ontwapening kunnen bekomen met de veilige middelen en het vervoer is een nutteloos risico. Vernieling ter plaatse!

De directeur van de bovengrondse afdeling is gelukkig zeer medewerkend alsmede de Rijkswacht die ter onze beschikking gebleven was. Wij kunnen vernielen op een terril. Nieuwe verkenning in de onderneming die een oppervlakte heeft van enkele honderden hektaren. De terril lijkt de ideale oplossing: hij beschermt het geheel van de instelling van de koolmijn en aan de andere zijde bevindt het dichtsbijzijnde huis zich op 800 m. Tijdens het vervoer van onze «baby» vergewist de Rijkswacht er zich van dat de omgeving volledig vrij is van ongewenste bezoekers.

De bom wordt aan de voet van de terril geplaatst onder een betonnen schutsel van 2 ton, dat daar door de voorzichtigheid geplaatst werd. Graven is onmogelijk in dit gruis; de afvuurlijn wordt afgrold. De directeur — die ons overall begeleidt — de rijkswacht en wijzelf bevinden ons op 250 m, beschermd door de indrukwekkende afvalberg. Iedereen is klaar voor het steeds een beetje angstwekkende ogenblik van het afvuren.

Vuur! Een vertrouwd geratel dat de lucht doorklieft, een ogenblik stilte tijdens hetwelk alles lijkt stil te staan en... een stofregen die over ons neerstrijkt. Kleine en grote steentjes, wij worden aangevallen door een «hagelbui». Het karakteristiek gerinkel van een ruit ... dan de kalmte. Wij kruipen allen van onder de voertuigen waar wij, zonder af te spreken en met een door ons zelf onbekende lenigheid, ons hadden verscholen.

Het spektakel loonde de moeite: rijkswacht en directeur in 't blauw gekleed, die van onder de voertuigen komen ...

Wij waren vergeten dat diezelfde namiddag een storting plaats had op deze afvalberg en de luchtverplaatsing, die noodzakelijkerwijze langs de wand geleid was bracht ons deze verrassing. Blijft ons nog vast te stellen of de vernietiging wel volledig was. De karakteristieke geur die ons bereikt als wij het ontploffingspunt naderen licht ons reeds in... zending volbracht.

Buiten een beetje schade aan het voertuig — van de Rijkswacht — is er geen kwaad gebeurd. De directeur van de bovengrondse afdeling maakt zich niet ongerust over zijn mooi doch bevuild pak en laat ons zijn koelkast eer aandoen.

Op Uw gezondheid!

Comdt. VAN WOLPUT.

HET LEVEN DE VERBROEDERING EN HAAR SEKTIES

DE VERBROEDERING DER ONTMIJNERS LEEFT NOG ALTIJD.

Als deze titel een heel optimistische bevestiging blijkt, zal dit echter alleen zijn in de ogen van de eeuwige pessimisten en vitters bovendien. Wij weten inderdaad dat in elke menselijke vereniging « AFBRAAKONDERNEMERS » bestaan, en zoals Jaques BREL het zou kunnen zeggen « Voor deze lieden mijnheer, moeten er bewijzen zijn ».

Teneide dit bewijs te leveren zal het voldoende zijn mede te delen dat het aantal van onze leden steeds konstant blijft niettegenstaande de wegvallers — hiermede bedoelen we deze die ons voor immer verlieten. Indien dit neerkomt op het zeggen dat er nog en steeds nieuwe leden aangeworven worden, is dit de waarheid en wij zijn er fier op. Dat wil ook zeggen dat deze nieuwe leden over 't algemeen « JONGE ONTMIJNERS » zijn, die zich op zekere dag zullen belasten met de aflossing om aldus de overleving van onze verbroedering te verzekeren.

Zekere personen vroegen zich af of het niet beter was de gordijn achter ons af te laten, doch zij stelden zich nimmer de vraag : Wanneer, hoe en waarom ?

Wij* zouden eenvoudig kunnen antwoorden dat dit een tweede maal onze doden zou begraven ! Waarom een gedenksteen ter hunner gedachtenis opgericht te hebben ; als het niet was om steeds hun offer te bewijzen.

Waarom zich elk jaar naar STAVELOT begeven, teneinde hun de eer te bewijzen door gans het LAND schuldig. Waarom, in 1980, nog ** namen bijgevoegd aan het honderdtal dat er zich reeds bevond ? Omdat het gedenkteken van STAVELOT méér is dan een namenlijst in de steen gehouwen. Als het een symbool is zoals de gedenksteden in BELGIE ter ere van de wapens zoals de infanterie, de genie, de artillerie, de ruitery en het vliegwezen, is het nochtans, voor allerlei redenen, niet te vergelijken. Ons doel is niet hierover te redetwisten, wij zeggen heel eenvoudig dat deze

gedenksteen moet blijven, en teneinde dit te verwezenlijken moet onze Verbroedering blijven leven.

Wij geloven ook dat velen onder U het begrepen hebben en vandaar ook hun grote aanwezigheid op onze bedevaart van september 1980.

Wij hebben er ook vele « JONGE ONTMIJNERS » ontmoet, alsmede hun familie. Ook weduwen en wezen waren aanwezig. Wij vormden daar een grote familie en zulk een familie sterft niet uit.

Het jaar 1981 biedt ons een bijkomende gelegenheid ons allen terug te zien, daar onze algemene vergadering uitzonderlijk zal plaats vinden te HEVERLEE in de kazerne « DE HEMPTINNE ». Het zal een « ONTMIJNINGS DAG » worden want na de academische zitting krijgen wij de gelegenheid het nieuw materieel te bezichtigen, films, teneinde alzo ons verleden te zien herleven.

Deze gelegenheid wordt ons geboden door de nieuwe bevelhebber van de DOVO, de Lt. Kol. DUMONT, die wenste dat het initiatief genomen door zijn voorganger, Lt. Kol. VANTHORENBURG, uitgevoerd werd.

Sinds enkele jaren reeds hebben wij vruchtbare contacten met de opeenvolgende korpsoversten van de DOVO, vanaf Kolonel BERTIN, langs Majoor DEGANCK en de reeds vermelde opvolgers.

Indien de benaming « ONTMIJNER » bepaald door Generaal SEVRIN steeds zijn weerklank vindt, is het in grote mate aan hen te danken. Vergeten wij niet dat de oude provinciale sekties van de DOVOH alsmede de Ontmijningsbataljons de « TRADITIEENHEID » zijn van de huidige DOVO en enkel de Verbroedering der Ontmijners is en blijft het verbindingssteken tussen het verleden en de toekomst.

SECTIE LUIK

Vriendschappelijke vergadering van 7 juni 1980

Op 7 juni 1980 hield de Sectie Luik, voor de derde opeenvolgende maal, een vriendschappelijke vergadering in de drankgelegenheid van FC TILLEUR te SCLESSIN, waaraan een veertigtal leden en sympatisanten deelnamen.

Vanaf 12Hr30 werden de deelnemers verwelkomd door de Voorzitter van de Sectie, Dr. PRIGNON. De stemming steeg naarmate er meer deelnemers aankwamen, die gelukkig waren elkaar weer te zien, tot op het ogenblik dat de klok weerklonk, sein tot het aan tafel gaan.

Er diende toch nog even geduld opgebracht te worden vooraleer men zich te goed kon doen. Dr. PRIGNON nam het woord (er moet wel iemand het doen bij zulke gelegenheid, zegde hij) allereerst om de afwezigheid te verrechtvaardigen aan de kameraden Marcel LALLEMAND, Hubert LONCELLE en Lambert Méan die er niettemin aan gehouden hadden hun groeten over te brengen aan de makkers. Vervolgens bedankte hij voor hun aanwezigheid op dit feestje de ontmijners en hun begeleiders en legde de nadruk op de eerste, heel sympathieke verschijning van twee ontmijners: de kameraden José GOVAERTS en Marcel RIGA. Hij hield er aan de inrichters van dit etentje te bedanken, alsmede de dames van de keuken voor het onvermoeibare werk dat zij moeten uitvoeren tijdens en na het eten.

De Sectie moet, zoals ze het zich voorgenomen heeft, verder gaan met het inrichten van een jaarlijkse samenkomst, nochtans moeten wij wel toegeven dat de bij elk van deze gelegenheden voorgeschotelde spijskaart wel wat aan afwisseling ontbreekt, daar ze tot nu toe steeds beperkt bleef tot « Spaghetti Bolognaise » met de traditionele rode wijn.

Na een verhitte en rumoerige gedachtenwisseling, het gevolg van de reeds verzwoegen drank, kwam men uiteindelijk tot de bevinding dat een koud buffet meer gewaardeerd zou worden voor volgend jaar.

Onze Ondervoorzitter Oscar LINOTTE nam dan het woord in naam van de Beheerraad van de Verbroedering teneinde alle aanwezigen te bedanken voor hun bewijs van vriendschap en het volbrengen van hun broederschapsplicht. Hij herinnerde eraan dat de VOV een Medaille van Verdienste instelde teneinde degenen met een lange activiteit van kameraadschap en toewijding in de schoot van een of andere Verbroedering te vereren. Onze vriend Oscar vervolgde dat deze Medaille van Verdienste dus meer dan een symbolische waarde heeft. Zij betekent in dit geval « Eer en erkentelijkheid aan de oud-ontmijners ». Daarom ook vraagt hij aan Dr. PRIGNON de bronzen Medaille te willen overhandigen aan onze kameraden Marcel PEHAPRE en Richard JORIS. Onze Voorzitter wenste onze twee makkers geluk, na de eretekens te hebben opgespeld en bedankte in 't bijzonder Richard JORIS, die van zover gekomen was (Lamorteau — Gaume) met een vriend om op ons feestje aanwezig te zijn.

Onze Ondervoorzitter herinnerde er ook aan dat het initiatief, genomen op 24 mei '79, om spontaan bij te dragen in de kosten veroorzaakt door het plaatsen van nieuwe bronzen platen op ons nationaal gedenkteken te STAVELLOT, door de O.A.D. op zijn juiste waarde werd geschat en dat die er over verheugd was. Teneinde haar erkentelijkheid te betuigen heeft de O.A.D. hem gevraagd aan onze Voorzitter Dr.

PRIGNON een typisch ontmijners aandeken te overhandigen en ik hoop, besloot Oscar Linotte, dat onze Voorzitter dit aandenken de plaats zal gunnen die het verdient.

Na deze toespraken konden de deelnemers eindelijk toestaten en ze deden de « Spaghetti Bolognaise », waarvan de goed gekruide saus oorzaak was dat de reserves aan rode wijn degelijk werden aangesproken, ook veel eer aan.

De stemming kon niet aangenamer zijn tijdens dit feest dat weer eens een gelegenheid was voor de ontmijners om elkaar terug te zien in een sfeer van kameraadschap en goede luim en tijdens hetwelk onze vriend Martin Marchal het woord vroeg om er zijn spijt uit te drukken dat hij niet meer nieuwe gezichten in het gezelschap opmerkte, alhoewel al de ontmijners hetzelfde werk uitvoeren, en dezelfde gevaren liepen tijdens hun aanwezigheid, hoe kortstondig ook, in de ontmijningseenheden. Bericht dus aan al onze leden.

De vergadering eindigde voor sommigen rond 19Hr en werd voor anderen elders verlengd tot in de kleine uurtjes.

Tot volgend jaar en in groter aantal !

HOUTHULST SEPTEMBER 1980

De feestavonden ingericht door het bestuur van de O.A.D. boeken een succes in stijgende lijn. Wij moeten het bekennen, onze makkers weten van aanpakken. Na HEVERLEE in 1978, OOSTENDE in 1979, was het nu in 1980 de beurt aan HOUTHULST.

In de gezellige zaal « Bloemenhof » werd daar op 20 september l.l. een feestavond ingericht die qua organisatie en uitwerking een volledig succes mag genoemd worden.

Bussen met vertrekpunt HEVERLEE, en doorgangspunten BRUSSEL en GENT, bezorgden aan de deelnemers een gratis vervoer. We vermelden graag de aanwezigheid van 19 personen van de sectie oud-ontmijners OOST-VLAANDREN.

Een overvloedig feestmaal voor de circa 250 genodigden, gevolgd door een treffen van oud en jong op de dansvloer zorgden voor uitmuntende stemming die tot in de vroege uurtjes bleef aanslepen.

En tot slot zorgde een reuzetombola voor een ongeveerd financieel succes. Onze welgemeende gelukwensen aan het bestuur van de O.A.D. die de opbrengst van deze feestavond stort aan het fonds opgericht ten gunste van de weduwen en wezen van de overleden ontmijners.

H. EECKHOUT



DE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE

Verbroedering der Belgische Ontmijners



REDACTIE

PIEREUSE

Steenweg op Vorst, 284

1060 BRUSSEL

Telefoon : (02) 537.29.21

Vijf en dertigste jaardag — Nr 1

MAART 1981

LATEN WIJ BELG BLIJVEN

Het is zeker niet met de bedoeling de lezers van dit bulletin te schande te maken dat we er hier aan herinneren dat onze voorouders anderhalve eeuw geleden een vaderland gesticht hebben waarvan de naam, BELGIE, beroemd werd.

In eenzelfde geest van vaderlandsliefde, met de wil zich verdienstelijk te maken en zich op te offeren voor haar verdediging, of ze nu inwoners zijn van het Noorden of het Zuiden, kwamen ze in opstand om zich te bevrijden van het vreemde juk om vervolgens het hoofd te bieden aan gewapende aanvallen van buitenuit.

U allen, Belgen van de twintigste eeuw, hebt dit voorbeeld gevolgd, allen op dezelfde wijze, met dezelfde ingesteldheid en zonder protesteren, en u hebt daarbij het bewijs geleverd van uw goede bedoelingen, van uw goede wil en van een ideale samenhang tegenover de gemeenschappelijke gevaren. Is het in dit verband nodig te herinneren aan de pijnlijke gebeurtenissen: de wereldoorlogen van 1914-1918 en 1940-1945. In deze moeilijke en wrede omstandigheden hebt u het bewijs geleverd van een perfecte broederschap, zonder enige tegenstelling te laten blijken wat betreft de taalgemeenschappen, de klasse of de partij, weze het nu op politiek, sociaal of economisch vlak. Aan de oevers van de IJzer en de Leie, hebt u in heldhaftige gevechten het bewijs geleverd van dezelfde geestdrift om de eenheid van het vaderland te behouden en het terug onverdeelbaar te maken.

Gedurende verschillende jaren na deze verschrikkelijke konflikten en zelfs nu nog hebt u, Ontmijners, de bodem gezuiverd van oorlogsresten, zowel in Vlaanderen als in Wallonië en u hebt het bewijs geleverd van broederschap en van eensgezindheid door u bloot te stellen aan de verraderlijke gevaren van mijnenvelden, hinderlagen en alle niet-ontplofte springtuigen.

Nu naast andere gevaren, de internationale situatie zich voordoet (utopie van enkele verlichte geesten die onenigheid zaaien tussen de mensen), nu moet u, Vrienden Ontmijners, Vlamingen, Walen en Brusselaars, verenigd in dezelfde en enige Verbroedering die in haar verwezelijkingen schittert door een absolute samenhang, uw stem laten horen tegen het defaitisme dat slechts voordeel kan opleveren aan enkele dwazen die niet bezorgd zijn om de toekomst van hun land.

Verhef uw stem, samen met alle oudstrijders die zich verenigd voelen door dezelfde herinneringen, om te zeggen dat u België één wil houden en roep uit, zoals anderen het reeds gedaan hebben, dat Vlaming en Waal slechts voornamen zijn en dat Belg de familienaam is.

Mogen alle burgers het voorbeeld van de V.O.V. volgen, dat slechts BELGEN kent zonder onderscheid van taal, partij of opinie.

J. VAN DE RYDT
Erevoorzitter van de
Verbroedering van de Ontmijners